

трый свой серпъ едно крехко цвѣте кое начина тога да цвѣти; и надобрѣ врази мои да те пресѣчатъ предъ очи матере твояе и предъ мои, неже да се развратишь и да оставишь добродѣтель! О пріятели мои, рѣче онъ, азъ ви оставлямъ сего сына моего кой ми е зѣло любезенъ; имайте грижа моля ви се, за неговоe дѣтство: ако ме обычатъ, отдалечете отъ него вредителны содружества и ласкателства, научете го да побѣждава себе си; оправяйте го като едно младо древо кое го превивать за да го оправать: а наймного отъ сичко моля да го не заборавите за да го поставите праведенъ, благодѣтеленъ, добродѣтеленъ, и вѣренъ да пази тайну. Понеже онай що лъже не е достоинъ да се счислява сосъ чловѣки; и кой не знае да пази тайну, недостинъ е да царствува и управлява *).

Приказувамъ ти тья глаголы, понеже пріятели моего отца имаха грижа да ми ти казуютъ секога, хотяще да напечататъ во глубинѣ сердца моего Одиссеевыя заповѣди, кои се и напечаатаха: често си ти преговарамъ въ мене си.

Пріятели отца моего имаха секога грижа да ме научатъ юще отъ младенство да паза тайну: бѣхъ юще въ нѣжное юношество, кога ми они явяха сичкія печали що претерпѣваха, като гледаха матеръ мою подлежащу на едно голѣмо число несмысленныхъ обручникъ хотяще да ю зематъ за супружницу. Еще отъ тога ме познаватъ они за умень чловѣкъ и достовѣренъ; совѣтоваха се съ

---

*) Тукъ ме побуждава чувства да говора нѣщо ради старѣйшины отечества нашего и голѣмое онува нечувствие, но преслагнувамъ и сега въ задя.